

... Café Buổi Sáng ...

Tay mân mê ly café buổi sáng
Thâm diệu dần trong khoảnh khắc bơ vơ
Anh ngồi đây ru tình bao niềm nhớ
Khẽ gọi thầm...em cõi lòng anh mơ

Đôi môi ấy có nhịp theo hơi thở
Cổ nhẹ nhàng như những sợi tơ non
Giăng mắc kín kéo một mai không còn
Rồi tan loãng bên nghẹn ngào héo hon

Em có biết sương lạnh vương khắp chốn
Đón Xuân về lấp lánh tựa ngàn sao
Anh thì cứ mộng mơ trong hư ảo
Vội cõi lòng xao xuyên nặng xôn xao ...

Vâng! Em nhi!...Bao dẫu yêu ngày nào
Khi chúng mình tay vẫn chặt bàn tay
Nay chợt bỗng xa nhau...tay chào vẫy
Khiến ngọt bùi café trở đắng cay ...

Trần Ngọc Lân